

JULIANE KOKOTT

FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2006. március 16.¹

I – Bevezetés

II – Jogi háttér

1. A felek közötti jogvita tárgya, hogy az Olaszországban és Franciaországban lajstromozott MISS ROSSI védjegy akadálya-e a SISSI ROSSI védjegy közösségi védjegyként történő lajstromozásának. A fellebbezés által felvetett problémák mindazonáltal inkább eljárásjogi természetűek. Késedelmesen előterjesztett érvek elutasítását érintik, valamint azt a kérdést, hogy az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt be lehet-e mutatni olyan bizonyítékokat, amelyeket a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) fellebbezési tanácsának nem nyújtottak be. Ezenkívül a felperes kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság sem a női cipőket és a kiegészítőket, sem magát a két megjelölést nem tekintette kellőképpen hasonlóknak ahhoz, hogy ez a SISSI ROSSI védjegy lajstromozásának akadályát képezze.

2. A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94 tanácsi rendelet² 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja így rendelkezik:

„1. A korábbi védjegy jogosultjának felszólása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyvoltalomban, ha

a) [...]

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, vala-

1 – Eredeti nyelv: német.

2 – HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

mint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzetársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.”

3. A 40/94 rendelet 63. cikkének (3) bekezdése szabályozza az Elsőfokú Bíróság hatáskörét védjegykérdésekben:

„A Bíróság a jogvita tárgyát képező határozatot megsemmisítheti [hatályon kívül helyezheti] vagy megváltoztathatja.”

4. A Bíróságra történő hivatkozást – a tizenharmadik preambulumbekkezdés alapján – az Elsőfokú Bíróságra történő hivatkozásként kell értelmezni.

5. A 40/94 rendelet 73. cikke alapján az OHIM határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.

6. A 40/94 rendelet 74. cikke a tényállás OHIM előtt történő tisztázásáról a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Hivatal [OHIM] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a Hivatal [OHIM] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.

(2) A Hivatal [OHIM] figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

III – Tényállás

7. Az Elsőfokú Bíróság a következőképpen foglalta össze az előzményeket:

„1. 1998. június 1-jén a beavatkozó, a Sissi Rossi Srl. (a továbbiakban: Sissi Rossi) a 40/94 rendelet alapján közösségi véd-

jegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

tok, más osztályba nem tartozó bőr- és műbőrárak; állatbőrök; utazótáskák és bőröndök» vonatkozásában történő lajstromozása ellen.

2. A lajstromoztatni kívánt védjegy a SISSI ROSSI szómegjelölés volt.
3. A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 18. osztályokba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással: »bőr és bőrutánzatok, más osztályba nem tartozó bőr- és műbőrárak; állatbőrök; utazótáskák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétapálcák; ostorok és lószerszámok«.
4. A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértéktörvény* 1999. február 22-i, 12/1999. számában hirdették meg.
5. 1999. május 21-én a Calzaturificio Rossi SpA a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján felszólalt a bejelentett védjegynek a »bőr és bőrutánzatok, más osztályba nem tartozó bőr- és műbőrárak; állatbőrök; utazótáskák és bőröndök» vonatkozásában történő lajstromozása ellen.
6. A felszólalás iránti kérelemben hivatkozott védjegyek az Olaszországban 1991. november 11-én lajstromozott MISS ROSSI szóvédjegy (védjegybejelentési szám: 553 016) és az ugyanezen a napon Franciaországra kiterjedő hatállyal lajstromozott MISS ROSSI nemzetközi védjegy (védjegybejelentési szám: 577 643). Az ezen korábbi védjegyekkel megjelölt áruk a Nizzai Megállapodás 25. osztályába tartozó »cipők«.
7. A beavatkozó kérelmére a Calzaturificio Rossi SpA a korábbi védjegyeknek a vitatott védjegy meghirdetését megelőzően öt éven át tartó tényleges használatára vonatkozó bizonyítékokat mutatott be.
8. A Calzaturificio Rossi SpA 2000. november 22-én közjegyzői okiratban rögzített, beolvadással történt egyesülését követően az azóta Sergio Rossi SpA elnevezésű felperes lett a korábbi védjegyek jogosultja.

9. 2002. április 30-i határozatával a felszólalási osztály elutasította a védjegybejelentési kérelmet a felszólalásban szereplő valamennyi áru vonatkozásában. Lényegében úgy ítélte meg, hogy a felperes csak a »női cipőket« illetően szolgáltatott elegendő bizonyítékot a korábbi védjegyek tényleges használatára, illetve arra vonatkozóan, hogy ezen áruk és a védjegybejelentésben szereplő »bőr és bőrutánszatok, más osztályba nem tartozó bőr- és műbőrárak; állatbőrök; utazótáskák és bőrröndök« hasonlóak. Ezenkívül a felszólalási osztály arra a következtetésre jutott, hogy a francia fogyasztó szemében ezek a megjelölések hasonlóak.

»női cipők« és a »női táskák« egymást kiegészítő kapcsolatuknál fogva lennének hasonlóak. Következésképpen a fellebbezési tanács szerint nem áll fenn az összetévesztés veszélye a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint.”

IV – Az Elsőfokú Bíróság ítélete és a felek kérelmei

10. 2002. június 28-án a beavatkozó fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

8. A Sergio Rossi SpA az Elsőfokú Bíróságnál e határozat hatályon kívül helyezését kérelmezte. A beadványváltást és a tárgyalást követően az Elsőfokú Bíróság a T-169/03. sz. ügyben a 2005. március 1-jén hozott ítélettel elutasította a keresetet.

11. Az OHIM első fellebbezési tanácsa 2003. február 28-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és elutasította a felszólalást. A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések kismértékben hasonlóak. A szóban forgó áruk terjesztő hálózatát, rendeltetését és jellegét összehasonlítva másfelől azt állapította meg, hogy az áruk közötti különbségek jóval többet nyomnak a latban, mint a kismértékű közös jegyek. Ennek kapcsán a fellebbezési tanács kiemelten vizsgálta, és megcáfolta azt az állítást, miszerint a

9. A Sergio Rossi SpA ezt követően a jelen fellebbezést nyújtotta be, amelyben azt kéri, hogy a Bíróság

1. helyezze hatályon kívül teljes egészében a jogvita tárgyát képező megtámadott ítéletet a 40/94 tanácsi rendelet 8. és 73. cikke, valamint az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának e) pontja és 81. cikke megsértése miatt;

2. másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet azon részében, amely a SISSI ROSSI védjegy „bőr és bőrutánzatok” tekintetében történő lajstromozására vonatkozik;
 - a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.
3. másodlagosan ismerje el a bizonyítékok előterjesztésére való jogot, helyezze hatályon kívül teljes egészében a megtámadott ítéletet, és utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, hogy az megvizsgálja az elfogadhatatlannak nyilvánított bizonyítékokat, vagy – másodlagosan és a 40/94 rendelet 73. cikkében foglalt nyilatkozattételi jognak megfelelően – utalja vissza az ügyet az OHIM fellebbezési tanácsa elé, hogy az határidőt állapíthasson meg a nyilatkozat megtételére;
 - 1. utasítsa el teljes egészében a fellebbezést és a fellebbező összes kérelmét, és hagyja helyben az Elsőfokú Bíróság T-169/03. sz. ügyben 2005. március 1-jén hozott ítéletét, és ezáltal
 - 2. adjon helyt a védjegy bejelentője/elsőfokon alperes elhangzott kérelmeinek;
 - 3. kötelezze a fellebbezőt az eljárás mindkét fokon felmerült költségeinek viselésére, a Bíróság eljárási szabályzatának 69. cikke alapján.
4. az Európai Közösségek Bírósága 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 69. cikke 2. §-a értelmében az alperest – mint pervesztes felet – kötelezze a költségek viselésére.

10. Az OHIM azt kéri, hogy a Bíróság

V – Értékelés

- utasítsa el a fellebbezést annyiban, amennyiben a kérelmező a megtámadott ítélet teljes vagy részleges hatályon kívül helyezését kéri;
- 12. A Sergio Rossi SpA négy jogalapra hivatkozik fellebbezésében: indokolási kötelezettség hiánya, ami az elsődleges kérelmet illeti (a továbbiakban lásd az A. pont alatt), új

bizonyítékok értékelésének megtagadása (B. pont), valamint a 40/94 rendelet 8. cikkének megsértése, ami a termékek és a védjegyek hasonlóságát illeti (mindkét kérdés tekintetében a C. pont).

A – Az ítélet indokolásáról a további termékek tekintetében

13. Elsődleges kérelmével elsőfokon a Sergio Rossi SpA kifejezetten a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését kérte, a „bőr és bőrutánszatok, más osztályba nem tartozó bőr- és műbőrárak; állatbőrök; utazótáskák és bőröndök” termékcsoport vonatkozásában. Az Elsőfokú Bíróság azonban a jogvita tárgyát a 45–48. pontban leszűkítette „női táskákra” és „női cipőkre”, mivel a többi termékkel kapcsolatban nem történt előterjesztés. Az utóbbiakra vonatkozó érvelést a tárgyaláson az Elsőfokú Bíróság elutasította, mert azt nem kellő időben terjesztették elő.

14. A Sergio Rossi SpA ezzel szemben azt állítja, hogy az elsőfokon benyújtott keresetlevél számos bekezdésében bemutatta a termékcsoport összes terméke közötti hasonlóságot. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság nem korlátozhatta volna a hasonlóság értékelését női táskákra és női cipőkre, valamint megsértette az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 81. cikke szerinti

indokolási kötelezettségét. Egyébként a tárgyaláson helytelenül utasították el az érvelést a késedelmességre hivatkozva, mivel nem új jogalapról, hanem egy már létező jogalap alátámasztására előterjesztett további érvekről volt szó.

15. Nincs szó azon kötelezettség megsértéséről, hogy a Bíróság alapokmányának 36. cikke értelmében – az 53. cikk (1) bekezdésével együtt olvasva – az ítéleteket indokolással kell ellátni. Az Elsőfokú Bíróság egyértelműen és pontosan megjelölte, miért csak a női cipők és kiegészítők összehasonlításával foglalkozott: nevezetesen, mivel a Sergio Rossi SpA csak ezen termékek tekintetében érvelt megengedett módon. Ami a többi terméket illeti, nem szerepel semmilyen érvelés a keresetlevélben, és a tárgyaláson tett érvelést nem kellő időben terjesztették elő.

16. Nem indokolási kérdés, hogy a jogvita tárgyának behatárolása és az érvelés elutasítása helyes volt-e. A fellebbezés jogalapjának címe ellenére a Sergio Rossi SpA mindazonáltal nemcsak az indokolást kifogásolja, hanem e két pontban az Elsőfokú Bíróság eljárásjogának alkalmazását is.

17. A jogvita tárgyának az Elsőfokú Bíróság általi korlátozása az eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontja alapján igazolt. Ez alapján a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ezen ismertetésnek kel-

lően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes elő tudja készíteni védekezését, illetve a Bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Mindebből következik, hogy a kereset alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeknek magából a kereset szövegezéséből kell egységes és érthető módon következniük.³

18. Jelen ügyben a Sergio Rossi SpA a keresetlevélben csak a női cipők és kiegészítők hasonlósága tekintetében terjesztett elő ténybeli és jogi elemeket. Ezen érveket nem lehetett közvetlenül a többi árura alkalmazni. Következésképpen a kereset elfogadhatatlan volt, amennyiben női cipők más, kiegészítőkétől eltérő, más termékekkel való hasonlósága vonatkozott.

19. Az erre vonatkozóan előadott érvelés a tárgyalás során ennek megfelelően – a Sergio Rossi SpA álláspontjával ellentétben – nem a jogalapok, illetve érvek az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 47. cikkének 1. §-a szerint megengedett pontosítása volt. Sokkal inkább új, a jogvita tárgyát kiszélesítő jogalapról volt szó.

3 – A C-178/00. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2003. január 9-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-303. o.) 6. pontja, a Bíróság eljárási szabályzata azonos szövegű 38. cikke 1. §-ának c) pontja tekintetében.

20. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-a értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Ilyen jogi vagy ténybeli helyzetek itt nem állnak fenn. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság helyesen utasította el ezen, késedelmesen előterjesztett ténybeli elemeket.

21. Ezt a jogalapot tehát el kell utasítani.

B – Az új bizonyítékok értékelésének megtagadásáról

1. Az OHIM előtt bemutatott bizonyítékokra történő korlátozásról

22. Az Elsőfokú Bíróság – a 24. és 25. pontban – megtagadta a Sergio Rossi SpA által először az Elsőfokú Bíróság előtt bemutatott bizonyítékok értékelését. Az Elsőfokú Bírósághoz a 40/94 rendelet 63. cikke alapján benyújtott kereset az OHIM fellebbezési tanácsai határozatai jogszerűségének felülvizsgálatára irányul. Olyan tények, amelyekre az Elsőfokú Bíróság előtt anélkül hivatkoznak, hogy azokat megelőzőleg az OHIM fórumainak tudomására hozták volna, csak akkor befolyásolhatják a határozat jogszerűségét, ha azokat az OHIM-nak hivatalból figyelembe kellett volna vennie. A 74. cikk (1) bekezdésének második mondatából – amely szerint a lajstromozás viszony-

lagos kizáró okaival összefüggő eljárásban az OHIM a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van – következik, hogy az OHIM nem köteles hivatalból olyan tényeket figyelembe venni, amelyekre a felek nem hivatkoztak az eljárás során. Az ilyen tények tehát nem befolyásolhatják a fellebbezési tanács határozatának jogszerűségét.⁴

utasította el azt. A közigazgatási eljárásban először csak ebben a határozatban hivatkoztak az OHIM érveire. A Sergio Rossi SpA tehát a közigazgatási eljárásban nem kapott lehetőséget arra, hogy vitassa ezen érveket. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság nem tagadhatja meg a Sergio Rossi SpA-tól, hogy a bírósági eljárásban új bizonyítékokat terjesszen elő annak érdekében, hogy megcáfolja a fellebbezési tanács határozatában foglaltakat.

23. A Sergio Rossi SpA kifogásolja ezen bizonyítékok kizárását, mivel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának e) pontja megengedi a bizonyítékok bemutatását.

24. Az Elsőfokú Bíróság által hivatkozott ítéletek nem vethetők össze a jelen eljárással. Ezekben az ügyekben mind az OHIM érintett fóruma, mind a fellebbezési tanács elutasította a felperes kérelmeit. A szóban forgó felpereseknek ezért elegendő lehetőségük volt arra, hogy az OHIM előtt kifejtsek és bizonyítsák álláspontjukat.

25. Jelen esetben azonban, a felszólalási osztály helyt adott a Sergio Rossi SpA kérelmének, és csak a fellebbezési tanács

26. Az OHIM és a Sissi Rossi Srl ezzel ellentétben egyetért az Elsőfokú Bíróság ítéletével. Utóbbi hangsúlyozza, hogy az Elsőfokú Bíróság – eljárási szabályzata 135. cikkének 4. §-a alapján – nem módosíthatja a fellebbezési tanács előtti jogvita tárgyát.

27. Magam részéről e pontban helyesnek tartom az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatát.

28. Az Elsőfokú Bíróság azzal indokolja a fellebbezési tanács előtt be nem mutatott bizonyítékok kizárását, hogy valamely közösségi jogi aktus jogszerűségét alapvetően az

⁴ – Az Elsőfokú Bíróság hivatkozik a T-247/01. sz., eCOPy kontra OHIM (ECOPY) ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének (EBHT 2002., II-5301. o.) 46. pontjára, a T-128/01. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM (hűtőrács) ügyben 2003. március 6-án hozott ítéletének (EBHT 2003., II-701. o.) 18. pontjára és a T-115/03. sz., Samar kontra OHIM – Grotto (GAS STATION) ügyben 2004. július 13-án hozott ítéletének 13. pontjára (EBHT 2004., II-2939. o.).

aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni.⁵ Ez az elv megfelel a Bíróság közvetlen keresetek tekintetében fennálló joggyakorlatának.⁶ Nem feltétlenül zárja ki azonban új bizonyítékok előterjesztésének lehetőségét, a döntés időpontjában fennálló tényállás további tisztázása érdekében.

29. A problémát jobban megközelíti a támogatások joga kapcsán született ítélkezési gyakorlat. A Bizottság támogatási jogot érintő döntésének jogszerűségét a Bíróság az érintett tagállam által benyújtott kereset keretei között vizsgálja meg, olyan információk alapján, amelyekkel a Bizottság a döntés időpontjában rendelkezett.⁷ Ez már csak azért is jogos, mert az érintett tagállam a közigazgatási eljárásban minden, a támogatással kapcsolatos mérvadó információt előterjeszthetett. A Bíróság ezt a joggyakorlatot még a keresetet benyújtó támogatottakra is kiterjesztette, mivel ezek is – korlátozott eljárásjogi helyzetük ellenére – az ilyen információkat időben a Bizottság tudomására hozhatták.⁸

30. Az új bizonyítékok kizárásának korlátai egy köztisztviselők versenyvizsgájával kapcsolatos keresetben körvonalazódtak. Ezen eljárásban a Bíróság megállapította, hogy a személyzet felvétele területén született határozat jogszerűségét is olyan információk alapján kell megítélni, amelyekkel a kinevezésre jogosult hatóság a döntés meghozatalának időpontjában rendelkezett. Ennek ellenére a bírósági eljárás során további bizonyítékokat lehetett előterjeszteni azzal kapcsolatban, hogy a döntés szempontjából lényeges információk helytállóak-e. Olyan bizonyítékokról volt itt szó, amelyeket a kinevezésre jogosult hatóság terjesztett elő, mert a keresetet benyújtó felperes jelölt vitatta a kinevezett jelöltnek a felvételnél figyelembe vett képzettségét.⁹ Másképp kellene megítélni a helyzetet, ha a keresetet benyújtó jelölt saját képzettségével kapcsolatban kívánt volna olyan új bizonyítékokat bemutatni, amelyeket elmulasztott a közigazgatási eljárásban előterjeszteni.

31. Ez a joggyakorlat alkalmazható a közösségi védjegy elleni felszólalási eljárásban hozott döntésekre is. E keretek között a feleknek alapvetően elegendő lehetőségük van arra, hogy az OHIM előtt bemutassák az összes lényeges bizonyítékot. Amint azt az Elsőfokú Bíróság az ítélet 25. pontjában helyesen hangsúlyozza, az OHIM a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének második mondata alapján a viszonylagos lajstromozási akadályokkal kapcsolatos eljárásokban, azaz különösen a felszólalási eljárásban, a felek

5 – A fenti 4. lábjegyzetben hivatkozott ECOPY ügyben hozott ítélet 46. pontja, utalva az Elsőfokú Bíróság T-123/97. sz., Salomon kontra Bizottság ügyben 1999. október 6-án hozott ítéletének (EBHT 1999., II-2925. o.) 48. pontjára és T-126/99. sz., Graphischer Maschinenbau kontra Bizottság ügyben 2002. május 14-én hozott ítéletének (EBHT 2002., II-2427. o.) 33. pontjára.

6 – A 15/76. és 16/76. sz., Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1979. február 7-én hozott ítélet (EBHT 1979., 321. o.) 7. pontja az Európai Kiegyenlítési és Garanciaalap számviteli lezárásával kapcsolatban és a C-248/95. sz. és C-249/95. sz., SAM Schiffahrt és Stapf ügyben 1997. július 17-én hozott ítélet (EBHT 1997., I-4475. o.) 46. pontja a rendeletek érvényességének előzetes döntéshozatali eljárásban való vizsgálatával kapcsolatban.

7 – A 234/84. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1986. július 10-én hozott ítélet (EBHT 1986., 2263. o.) 16. pontja, a C-241/94. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 1996. szeptember 26-án hozott ítélet (EBHT 1996., I-4551. o.) 33. pontja és a C-276/02. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 14-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-8091. o.) 31. pontja.

8 – A C-74/00. P. sz. és C-75/00. P. sz., Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. szeptember 24-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-7869. o.) 168. és azt követő pontjai.

9 – A C-121/01. P. sz., O'Hannrachain kontra Parlament ügyben 2003. június 5-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-5539. o.) 28. és azt követő pontjai.

által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez van kötve.¹⁰ Ezért a 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének első mondatában foglalt hivatalból történő vizsgálatra való kötelezettsége ellenére az OHIM-nak nincs arra lehetősége, hogy az utólag bemutatott bizonyítékok felvételét saját indíttatásból foganatosítsa.

32. Ezenfelül, a 40/94 rendelet 74. cikkének (2) bekezdése szerint az OHIM maga nem köteles olyan tényeket és bizonyítékokat figyelembe venni, amelyeket a felek nem kellő időben terjesztettek elő.¹¹ Az olyan bizonyítékok, amelyeket az OHIM előtt soha nem mutattak be, mindenféleképpen késeldemesnek minősülnek. Az OHIM határozata jogszerűségének mércéjeként ezért nem szolgálhatnak.

33. Nem következik új bizonyíték felvételére való kötelezettség az Elsőfokú Bíróság azon jogosultságából sem, hogy a 40/94 rendelet 63. cikke alapján módosíthatja az OHIM határozatát. Módosítás ugyanis csak akkor jöhet szóba, ha az OHIM határozata legalább

részben jogellenes. A jogszerűségről azonban olyan információk alapján kell döntenie, amelyekkel az OHIM rendelkezett.

34. Az, hogy a Sergio Rossi SpA arra a körülményre hivatkozik, hogy csak a fellebbezési tanács utasította el a felszólalásukat, míg a felszólalási részleg eleget tett annak, nem vezethet eltérő eredményhez. Ugyanis az OHIM eljárásjoga szerint a Sergio Rossi SpA ebben az eljárási felállásban is rendelkezett elegendő lehetőséggel arra, hogy az összes lényeges bizonyítékot bemutassa. Eljárási jogaik esetleges, az OHIM általi megsértését nem a bizonyítékok keretei között kell tárgyalni, hanem önálló jogalapként.

35. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság helyesen utasította el, hogy a fellebbezési tanács határozatának jogszerűségét olyan bizonyítékok alapján értékelje, amelyek nem álltak annak rendelkezésére. Ezt a fellebbezési jogalapot is el kell tehát utasítani.

2. A másodlagos fellebbezési jogalap – A nyilatkozattételhez való jog

10 – Ez az érv ugyanakkor nem tudja alátámasztani a fenti 4. lábjegyzetben hivatkozott ECOPY és Kühlergrill ügyben hozott ítéletet, mivel azok tárgya a 40/94 rendelet 7. cikke szerinti feltétlen lajstromozási akadály volt.

11 – Ezt az Elsőfokú Bíróság T-388/00. sz., Institut für Lernsysteme kontra OHIM – Educational Service (ELS) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének (EBHT 2002., II-4301. o.) 27. és azt követő pontjai ismerték el.

36. Másodlagosan a Sergio Rossi SpA a 40/94 rendelet 73. cikke második mondatának a fellebbezési tanács általi megsértésére

hivatkozik, mivel ő nem nyilatkozhatott az OHIM új érvei kapcsán, mielőtt a fellebbezési tanács elutasította felszólalását. Ezt a Sergio Rossi SpA először az Elsőfokú Bíróság előtti tárgyaláson adta elő.

teleit megtegye. Észrevételeiben a Sergio Rossi SpA terjedelmesen érvelt a vitatott termékek hasonlóságáról. Az OHIM végül hangsúlyozza, hogy a fellebbezési tanács nem volt köteles a Sergio Rossi SpA-val előre közölni, milyen döntést kíván hozni, annak érdekében, hogy további bizonyítékok bemutatását tegye lehetővé számára.

37. Ezt az érvet az Elsőfokú Bíróság a 20-22. pontokban eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-a alapján elutasította, mint nem kellő időben előterjesztett, új jogalapot, mivel a keresetlevélben nem szerepelt. A fellebbezési tanács esetleges új szempontokra való utalásának hiánya a Sergio Rossi SpA számára már a kereset benyújtásakor is ismert volt.

40. A Sissi Rossi Srl álláspontja szerint nem a Bíróság, hanem az Elsőfokú Bíróság feladata arról nyilatkozni, hogy a fellebbezési tanács megsértette-e a nyilatkozattételhez való jogot.

38. Ezzel szemben a Sergio Rossi SpA a fellebbezésben azt kifogásolja, ez az érv csak azt a jogalapot fejt ki, amelynek keretei között az új bizonyítékokat előterjesztették. Az Elsőfokú Bíróságnak vagy meg kellett volna engednie az új bizonyítékok benyújtását, vagy – a nyilatkozattételhez való jognak megsértése miatt – hatályon kívül kellett volna helyezni a fellebbezési tanács határozatát.

41. Habár a Sergio Rossi SpA ezen jogalappal a megfelelő utat választotta ahhoz, hogy új bizonyítékokat terjesszen elő az eljárás során, ezen jogalapnak nem lehet helyt adni.

39. Az OHIM ezzel ellentétben egyetért az Elsőfokú Bírósággal, és ezenfelül úgy gondolja, hogy a fellebbezési tanács tiszteletben tartotta a Sergio Rossi SpA védelemhez való jogát. A fellebbezési tanács továbbította a Sergio Rossi SpA-nak a Sissi Rossi Srl beadványát, annak érdekében, hogy észrevé-

42. Bizonyos bizonyítékok OHIM általi figyelembe nem vétele az Elsőfokú Bíróság előtt már csak eljárási kifogás formájában terjeszthető elő, mivel – amint azt fent kifejtettük – a bizonyításfelvevél fogatosítása a felszólalási eljárásban az OHIM feladata. Ha a figyelembe nem vétel abból fakad, hogy a terhelt fél nem kapott lehető-

séget a bizonyíték előterjesztésére, tekintetbe jön a nyilatkozattételhez való jog megsértése.¹²

utóbbi már 2003. május 19-én, a keresetlevél benyújtásakor ismerhette volna a 2002. december 12-i ECOPY-ügyben hozott ítéletet.¹⁵

43. A 40/94 rendelet 73. cikkének második mondata szerint – ahol az OHIM előtti eljárással kapcsolatos nyilatkozattételi jogot rögzítik – az OHIM határozatai csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni. Új szempontok különösen még nem tárgyalt lajstromozást kizáró okok figyelembevételére vonatkozhatnak,¹³ de olyan szempontokra is, amelyeket először a fellebbezési tanács vett figyelembe.¹⁴ A nyilatkozattételhez való jog megsértésére vonatkozó kifogás ezért logikus menete annak, hogy új bizonyítékokat vonjunk be az eljárásba.

45. Mivel a Bírósághoz benyújtott fellebbezés a Bíróság eljárási szabályzata 113. cikkének 2. §-a alapján nem módosíthatja az Elsőfokú Bíróság előtt tárgyalt jogvita tárgyát, az Elsőfokú Bíróság elé nem kellő időben előterjesztett érvet a fellebbezési eljárásban sem lehet már figyelembe venni. Ezen okból kifolyólag a Bíróság nem vizsgálhatja tartalmi szempontból azt, hogy az OHIM valójában biztosította-e a Sergio Rossi SpA részére a nyilatkozattételi jogot. Ez a jogsalap tehát elfogadhatatlan.

44. Az Elsőfokú Bíróság ezt a jogsalapot a jelen eljárásban – mint késedelmesen előterjesztettet – helyesen utasította el. Először ugyanis csak a tárgyalás során terjesztették azt elő, és nem olyan jogi vagy ténybeli elemeken alapult – mint ahogy azt az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-a megköveteli –, amely az eljárás során merült fel. A fellebbezési tanács álláspontja a Sergio Rossi SpA számára már a kereset benyújtásakor ismert volt. Ez

46. Következésképpen ezt a fellebbezési jogsalapot is – mint részben megalapozatlant és egyébként elfogadhatatlant – el kell utasítani.

C – A 40/94 rendelet 8. cikkéről

12 – Ha a bizonyítékokat előterjesztették, de nem vették figyelembe, adott körülmények között kifogásolható a tényállás nem kielégítő vizsgálata.

13 – Lásd az Elsőfokú Bíróság T-122/99. sz., Procter & Gamble kontra OHIM (szappan formája) ügyben 2000. február 16-án hozott ítélet (EBHT 2000., II-265. o.) 39–47. pontját és a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM ügyben 2002. február 27-én hozott ítélet (EBHT 2002., II-683. o.) 17–26. pontját.

14 – Lásd az Elsőfokú Bíróság T-36/01. sz., Glaverbel kontra OHIM (üveglap felülete) ügyben 2002. október 9-én hozott ítélet (EBHT 2002., II-3887. o.) 48. és azt követő pontjait.

47. A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint akkor lehet helyt adni a

15 – A Bíróság illetékes szolgálatainak tájékoztatása szerint ez az ítélet már kihirdetésének napján olasz nyelven is rendelkezésre állt, és az interneten is közzétették.

védjegy lajstromozásával szembeni felszólalásnak, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

1. A termékek hasonlóságáról

50. Az Elsőfokú Bíróság ugyan látott érintkezési pontokat a női kezításkák és női cipők között, de végül is elutasította a hasonlóságot.

48. Két fellebbezési jogalapjával a Sergio Rossi SpA vitatja ezen rendelkezés alkalmazását. Az Elsőfokú Bíróság megsértette ezt, amikor megerősítette a fellebbezési tanács megállapításait a női cipők és kezításkák, valamint a MISS ROSSI és SISSI ROSSI védjegyek nem kielégítő hasonlóságáról.

51. A Sergio Rossi SpA ezzel szemben kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem kellőképpen vette figyelembe, hogy a cipők és kezításkák megegyezése – a releváns fogyasztói csoport, a hölgyek számára – nagy jelentőségű. Manapság már nem korlátozódhatunk e termékek elsődleges funkcióira, hanem figyelembe kell venni a divat diktálta szükségleteket is, amelyek megkövetelik a cipő és kezítás közötti összhangot. Az OHIM egyetért ezzel, és azt az álláspontot képviseli, hogy a két termékcsoport hasonló.

49. Ebben az értelemben először is arra kell utalni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Elsőfokú Bíróság rendelkezik egyedül hatáskörrel a megállapított tények értékelésére. E tények értékelése tehát – kivéve ha az Elsőfokú Bíróság a részére előadottakat elferdítette – nem jogkérdés, amelynek vizsgálata a fellebbezési eljárás keretében a Bíróságra tartozna.¹⁶ Mindebből következően az olyan fellebbezési jogalapok, amelyek csak az Elsőfokú Bíróság tényértékelését kérdőjelezik meg, elfogadhatatlanok.

52. Mindazonáltal a Sergio Rossi SpA ezzel az érveléssel csak az Elsőfokú Bíróság tényértékelését kérdőjelezi meg. A Sissi Rossi Srl helyesen úgy érvel, hogy ez a fellebbezési eljárásban elfogadhatatlan.

53. Ezt a fellebbezési jogalapot – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani.

¹⁶ – A C-390/95. P. sz., Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ügyben 1999. február 11-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-769. o.) 29. pontja és a C-237/98. P. sz., Dorsch Consult ügyben 2000. június 15-én hozott ítélet (EBHT 2000., I-4549. o.) 35. és azt követő pontjai.

2. A védjegyek hasonlóságáról

54. Az Elsőfokú Bíróság a védjegyek domináns részének az első szavakat, azaz a MISS és SISSI részeket tartotta. Ezért a ROSSI szó egyezését kevésbé lényegesnek értékelte. Ennek eredményeképpen a megjelöléseknek csak közepes hasonlóságát állapította meg.

ban forgó piacon, a ROSSI családnevet alkalmazó védjegyeket rendszeresen elutasították a korábbi MISS ROSSI védjegy miatt.

56. Ezen érveléssel is csak az Elsőfokú Bíróság tényértékelését kérdőjelezi meg a Sergio Rossi SpA. Ezért azt a fellebbezési jogalapot is – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani.

D – Következtetés

55. A Sergio Rossi SpA szerint ezen értékelés ellentétben áll az Elsőfokú Bíróság FUSCO-ügyben hozott ítéletével, amely megállapította az ANTONIO FUSCO és ENZO FUSCO védjegyek hasonlóságát.¹⁷ A Bíróság a NICHOLS-ügyben hozott ítéletéből az következik, hogy a ROSSI vezetéknev elterjedése nem vezethet oda, hogy elvitassák tőle a megkülönböztető képességét, amelyet az Elsőfokú Bíróság a FUSCO vezetéknek tulajdonított.¹⁸ Végül a Sergio Rossi SpA hangsúlyozta, hogy Franciaországban, a szó-

57. A fellebbezési jogalapok részben elfogadhatatlanok, azt meghaladóan pedig megalapozatlanok.

VI – A költségekről

58. A Bíróság eljárási szabályzata 118. cikkével és 69. cikke 2. §-ával összefüggésben értelmezett 122. cikke alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére. Mivel a Sergio Rossi pervesztes lett, kötelezni kell a költségek viselésére.

17 – Az Elsőfokú Bíróság T-185/03. sz., Fusco kontra OHIM – Fusco International (ENZO FUSCO) ügyben 2005. március 1-jén hozott ítéletének (EBHT 2005., II-715. o.) 67. pontja: „Jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy az olasz fogyasztó azon tényről fogva, hogy a családnévnek általában nagyobb megkülönböztető képességet tulajdonít, mint a keresztnévnek, emlékezetében jobban megőrzi a »Fusco« elemet, mint az »Antonio« vagy »Enzo« keresztnéveket.”

18 – A C-404/02. sz. Nichols-ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítélet (EBHT 2004., I-8499. o.).

VII – Végkövetkeztetések

59. Mindezek alapján azt javaslom, hogy a Bíróság a következőképpen határozzon:

1. Utasítsa el a fellebbezést.
2. Kötelezze a Sergio Rossi SpA-t az eljárás költségeinek viselésére.